

[Formanden.]

5) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om offentlig forsorg.

6) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om børne- og ungdomsforsorg. (Om udskydelse af revision).

Mødet hævet kl. 16¹⁹.

79. møde.

Onsdag den 20. marts kl. 13.

Første næstformand (Vagn Bro): Udvalget angående forslag til lov om ændringer i statsbaneloven har afgivet tillægsbetænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer er omdelt.

Udvalget angående forslag til lov om ændringer i postloven har afgivet tillægsbetænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer er omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministre.

Af **Adolph Sørensen** til ministeren for offentlige arbejder:

„Finder ministeren det rimeligt, at DSB har tilsidesat dansk håndværk ved at give et udenlandsk ejet firma koncession på en hælebar (skoreparation) på Københavns Hovedbanegård?“

Adolph Sørensen: Den høje regering og enkelte af dens medlemmer har ofte erklæret at have en yderst redebon vilje til at støtte danske erhvervsinteresser, til, som man har sagt det, at skabe det bedst mulige klima for vore hovederhverv at trives

under, og det er jo i hvert fald et meget smukt mål. Man er da også gået så vidt, at der ved særlige love er stillet statslånsmidler til rådighed for håndværk og industri til etablering og/eller udvidelse af virksomheder, til rationalisering etc. etc. Regeringens enkelte medlemmer har ved mange lejligheder anerkendt dansk håndværks placering, dets betydning som samfundsstabiliserende faktor og dets betydning for bevarelsen af den mellemstand, som et sundt demokratisk samfund ikke kan være foruden; man har ved mange lejligheder erklæret håndværket sin store og utilslørede kærlighed. Men det ligger jo sådan, at i længden kan ingen leve af kærlighed og kildevand alene, ej heller håndværket. Det nytter ikke med nok så megen sympati, hvis man ikke har noget at have den i. Regeringen og de statslige institutioner må virkelig også i praksis, når lejlighed gives, vise god vilje til at støtte håndværket og dermed hele den idé, der er grundlæggende for håndværket.

Den højtærede minister for offentlige arbejder havde for nylig en mulighed for at række et af vore forhen særdeles betydningsfulde, men gennem en beklagelig lang årrække meget betrængte håndværkerfag, skomagerfaget, en hjælpende hånd, men ministeren — eller hans generaldirektorat — forpassede denne lejlighed.

Den 4. november 1962 indbød danske statsbaners 1. distrikt til licitation over en hælebar, altså en fodtøjsreparationsafdeling, på Københavns Hovedbanegård. Det havde vel været naturligt, om denne licitation alene havde været forbeholdt skomagerfagets udøvere, og der blev da også fra deres side afgivet tilbud og, så vidt jeg jeg kan skønne, særdeles rimelige tilbud. En af de deltagende skomagermestre tilbød således DSB som minimum 20.000 kr. i årlig forpagtningsafgift, d. v. s. husleje. Jeg synes, det er en betydelig leje, ja, den er vel endog så høj, at en privat husejer ville komme i konflikt med monopoltilsynet, hvis han stillede sådanne lejekrav, og sagen sættes, synes jeg, i særligt relief, når man betænker, at DSB vel endda er særlig forpligtet som monopolvirksomhed til ikke at føre en hårdere kurs. Alt foreligende tyder i øvrigt på, at den omhandlede skomagermester er særdeles velkvalificeret.